

Onvermijdelijk

Iris Hendricksen

Het begon allemaal toen ik haar ontmoette.

Via de telefoon had ik haar al gesproken, maar ik dacht dat ze volledig contact gestoord was. Ik vroeg haar namelijk om een telefoonnummer van een collega, maar het enige wat ze als antwoord had was 'euh geen idee, ben nieuw hier, dus probeer maar even via iemand anders.' En ze gooide zo de hoorn er weer op. Ik stond met mijn mond vol tanden, ik ging echt niet met deze persoon werken. En dit heb ik iedereen in mijn omgeving laten weten. Thuis vertelde ik het Peter, mijn man. Ik was gewoon geagiteerd geraakt door deze persoon, wel gek dat een simpel telefoontje dit al kon teweegbrengen bij mijzelf. Een week later had ik nog iets nodig van een collega en kreeg prompt haar weer aan de telefoon. Ik baalde, opnieuw had ik niks aan haar, maar ze stelde dit keer voor haar collega even te informeren hierover. Het was voor mij overduidelijk, ik ging zó niet met haar werken.

Een week hierna werden we overgeplaatst naar een nieuwe vestiging en zouden we tegenwoordig met drie collega's samen aan het werk gaan in de nacht. Op het rooster zag ik haar naam staan en ik zag er zo tegen op om die nacht te beginnen. Ik zat aan tafel met mijn andere collega toen er iemand binnen kwam lopen. Een jonge meid, blond met blauwe ogen, anders gekleed dan de normale vrouw van die leeftijd, lekker casual. Ze kwam naar me toe en gaf mij en mijn collega een hand.

Haar naam was Isa, het was de persoon die voor mij volledig contact gestoord overkwam aan de telefoon. 'Hoi, ik ben Alice, en ik heb totaal geen zin om met jou te werken.' Zo, die kwam vast bij haar binnen. Ze lachte vriendelijk naar me, wat mij veraste, 'Ik ben Isa, en euh.. vette pech voor jou, boeit me niet, je hebt het maar met me te doen.' Zei ze met een vette glimlach en zoveel sarcasme, wat ik toen nog niet kon lezen. En meteen was het hek van de dam. Ik was even geschokt van haar reactie, ik verwachtte het tegenovergestelde natuurlijk. Maar wat was zij lekker makkelijk. Die nacht heb ik nog nooit zoveel gelachen. Ze was echt hilarisch, zoveel humor. Ze maakte wat los in mij wat ik niet kon beschrijven. De gedachte dat ze contact gestoord overkwam was ik meteen al weer vergeten. Verkeerd geoordeeld! De nachten erna bleven zo leuk dat ik gewoon met plezier naar mijn werk ging, meer dan normaal, puur omdat ik wist dat zij er ook zou zijn. We hadden samen zo'n lol en ze was goed in dit soort werk, wat mij ook nog eens verbaasde, want ze kwam helemaal niet uit deze tak. Daarnaast hadden we natuurlijk ook hele serieuze gesprekken. Ik vertelde haar alles. Ook over mijn slechte huwelijk en wie ik eigenlijk was. Bij haar had ik het gevoel om open en eerlijk alles te vertellen. Ze vroeg me er niet eens om, ik wilde het haar gewoon allemaal vertellen. Zij vertelde mij ook over haar ex en hoe het leven was als

lesbienne. Ze had drie jaar verking gehad met een meisje die na een jaar niet meer naar haar omkeek. Twee jaar lang heeft ze haar nog een kans gegeven om te veranderen, zelfs relatie therapie gehad, en dat op die leeftijd al. Maar haar ex veranderde niet en het werd alleen maar erger, ze viel Isa soms ook aan. Wat voor mij moeilijk te begrijpen was, want Isa is niet iemand die je even omver blaast. Maar ze had een gouden regel 'Never hit your lady'. Het was pijnlijk en vermoeiend geweest, emotioneel leeggezogen totdat ze op een dag haar vroeg van 'wil je dat ik blijf of niet?' haar ex had hierop geantwoord 'ik weet het niet'. En toen heeft Isa haar verlaten. Achteraf kwam ze te weten dat ze was vreemd gegaan. Toen ik haar dit hoorde vertellen had ik medelijden, maar wist hieruit ook dat Isa erg loyaal was naar haar geliefde, maar ook geduldig en zorgzaam, ze had een heel mooi karakter. Verder keken we samen lesbische series in de nacht. Ik liet mijn interesse in hoe het allemaal ging in dat wereldje wel merken door haar allemaal domme vragen te stellen, waarop zij telkens in lachen uitbarstte. Zo kwamen wij de nachten door, als lekker onszelf, toen al.

Inmiddels waren we alweer een maand verder en we begonnen wat meer te stoeien op het werk en buiten werk om appten we regelmatig. Het was zo natuurlijk allemaal, het ging gewoon vanzelf.

Ik zat naast haar op de bank en ze was weer bijdehand aan het doen, eigenlijk zat ze me gewoon te treiteren, maar op zo'n manier, dat het eigenlijk hilarisch was. Mijn arm toucheerde haar arm lichtelijk en ik voelde de elektriciteit door mijn lijf gieren. Ik dacht bij mezelf, 'Wat is dit?' Het voelde zo fijn. Mijn hoofd begon overuren te draaien. 'Vind ik haar leuk op die manier? Ze is een vrouw, waarom voel ik dit? Vindt ze mij eigenlijk wel leuk op die manier? Ik ben echt veels te oud voor haar hoor.' Deze vragen bleven maar door mijn hoofd gieren. Aan het einde van de dienst zat ik in mijn auto terwijl zij al richting huis reed. Ik overwoog om haar een appje te sturen met daarin "Are we flirting?" ik had niks te verliezen, misschien alleen ongemakkelijk in het vervolg bij een afwijzing, maar zij was lesbisch, ze zou het vast zien als vleierend. Maar eigenlijk dacht ik er verder niet over na en drukte gewoon op verzenden. Hierna reed ik naar huis in spanning, ze zou toch pas reageren als ze thuis was. Ik had het niet meer, nerveus om haar reactie.

Net toen ik me klaar wilde gaan maken om naar bed te gaan kreeg ik een bericht terug, "Als we dat aan het doen zijn, is dat dan